

Arrest

nr. 200 588 van 1 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. LUYTENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker S.J.A.V. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en Tamil te zijn. U groeide op in Sempiyon Pattu (Jaffna, Northern province). Van 2003 tot 2006 of 2007 studeerde u aan de Eastern University in Batticaloa (Eastern province). Daarna keerde u terug naar Sempiyon Pattu. U ging op zoek naar een job en werkte van 2010 tot juni 2015 in een sportclub.

In juni 2013 huwde u met R.L. (X), afkomstig van Ilavalai (Jaffna). Samen woonde u afwisselend in de huizen van uw ouders en schoonouders.

De tante van uw echtgenote werkte tot aan haar huwelijk voor de LTTE. Haar echtgenoot werkte voor de political division van de LTTE. Een maand voor het einde van de oorlog werd hij gevangen genomen. Van 2009 tot 2012 verbleef hij in rehabilitatiecentra in Colombo, Vavuniya en Batticaloa. De vader van uw echtgenote kocht hem vrij. De tante en oom van uw echtgenote trokken in bij uw schoonouders in Ilavalai.

Sinds 2012 kwamen het leger en de CID naar het huis van uw schoonouders. Ze stelden vragen aan de oom en tante van uw echtgenote en vroegen geld. Deze oom moest ook handtekeningen zetten. In april 2015 besloten uw oom en tante om naar Jaffna te verhuizen. Een week na hun vertrek kon uw schoonfamilie hen niet meer bereiken. Het leger en de CID bleven naar uw huis komen.

Op de avond van 15 juni 2015 kwamen er 3 personen van het leger en de CID of de EPDP naar het huis van uw schoonouders. Een van hen sleurde uw echtgenote mee, misschien omdat hij dacht dat het haar tante was. U viel hem aan met een stok. Uw schoonbroer gooide chilipoeder op de andere personen. U en uw echtgenote vluchtten naar het huis van de parochiepriester in Sempiyam Pattu. 3 dagen later ging u naar buiten met uw echtgenote. U werd op straat neergeslagen en raakte bewusteloos. U kwam bij bewustzijn op een onbekende plaats. U werd er uitgekleeft, ondervraagd en gefolterd. Er werden vragen gesteld over het incident met de officier en over de locatie van de aangetrouwde oom van uw echtgenote. Uw vader contacteerde de EPDP en kocht iemand om. U kwam vrij op illegale wijze en ontdekte na uw vrijlating dat u in het EPDP kamp in Paruthitharai werd vastgehouden. De contactpersoon van uw vader vertelde hem dat u opnieuw gevangen genomen zou kunnen worden. Uw vader bracht u en uw echtgenote naar uw broer in Valleppattu. Een maand later vertrok u met uw echtgenote naar het huis van de agent in Colombo.

U en uw echtgenote verlieten Sri Lanka vanaf de luchthaven van Colombo op 8 september 2015. U vloog via Dubai naar Turkije en reisde vervolgens verder per wagen tot België. U kwam aan in België op 14 september 2015 en vroeg dezelfde dag asiel aan.

In België kreeg u een dochter, A.S.J.. U nam deel aan de Freedom Fighters herdenkingsdag en aan een kerkevenement van de Tamilgemeenschap.

De dag na uw vertrek uit Ilavalai keerde het leger terug naar het huis van uw schoonouders en werd uw schoonbroer aangevallen. De hele familie dook gedurende 1 of 2 weken onder en keerde daarna terug naar huis. Ook later bezocht het leger de huizen van uw schoonouders en ouders. Uw vader is recent overleden.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legden u en uw echtgenote de volgende documenten neer: een identiteitskaart, 2 geboorteaktes en schooldocumenten van uzelf; een identiteitskaart, 2 geboorteaktes en schooldocumenten van uw echtgenote; 2 huwelijksaktes; 2 medische documenten; 2 geboorteaktes van uw dochter; 3 brieven; rapporten over Sri Lanka.

Enkele dagen na het gehoor op het CGVS bezorgde u 3 familiefoto's via e-mail.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en uw echtgenote R.L. (X) er niet in geslaagd zijn **uw beweerde banden met de LTTE** (Liberation Tigers of Tamil Eelam) aannemelijk te maken.

Ten eerste blijkt uit uw verklaringen dat u zelf geen enkele persoonlijke en/of familiale band hebt met de LTTE. In het gehoor op het CGVS liet u noteren dat u zelf nooit had gewerkt voor de Tijgers (gehoorverslag S.J.A.V. [CGVS 1], p. 9). Uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten tonen aan dat u tijdens de burgeroorlog universitaire studies hebt gevolgd in Batticaloa (Eastern Province) en dat u na de oorlog steeds professioneel actief bent geweest, dat u gehuwd bent en dat u verschillende officiële documenten hebt afgehaald (gehoorverslag CGVS 1, p. 7, 12; zie ook documenten in groene map). Dit wijst erop dat u geen problematische band had met de Sri Lankaanse overheid. Voorts gaf u aan dat ook uw eigen familieleden en uw verdere verwanten **niet** hadden gewerkt voor de LTTE (gehoorverslag CGVS 1, p. 9), een verklaring die werd bevestigd door uw echtgenote (gehoorverslag R.L. [CGVS 2], p. 12).

Ten tweede gaf uw echtgenote aan dat ook zij nooit heeft gewerkt voor de LTTE (gehoorverslag CGVS 2, p. 7). Uit haar verklaringen en de voorgelegde documenten blijkt inderdaad dat zij tijdens en na de burgeroorlog op school en aan de universiteit van Jaffna studeerde (gehoorverslag CGVS 2, p. 6; zie schooldocumenten in groene map). Het lijkt er dus naar dat ook uw echtgenote hoegenaamd geen problemen had met de Sri Lankaanse overheid. Verder bevestigde R.L. dat ook zij geen familieleden of verwanten heeft met LTTE-banden (gehoorverslag CGVS 2, p. 12), met uitzondering van een tante en een aangetrouwde oom.

Ten derde dient evenwel te worden vastgesteld dat u en uw echtgenote er niet in geslaagd zijn om aannemelijk te maken dat haar tante en haar aangetrouwde oom voor de LTTE zouden hebben gewerkt.

Hoewel u beide jarenlang met deze verwanten zou hebben samengewoond (gehoorverslag CGVS 1, p. 3, 4, 9, 10; CGVS 2, p. 7, 8), u zou hebben vastgesteld dat ze zeer frequent werden ondervraagd door het leger en de CID (gehoorverslag CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 17), en u ten slotte net vanwege hun LTTE-verleden gedwongen zou zijn geweest om uw land te verlaten (gehoorverslag CGVS 1, p. 15; CGVS 2, p. 16), kon u vreemd genoeg amper informatie verschaffen over hun beweerde LTTE-profiel. Dit is niet geloofwaardig; te verwachten valt dat mocht hun verleden u zoveel problemen hebben veroorzaakt, u hen daar zeker wel grondig over zou hebben willen uithoren.

Over de tante konden u en uw echtgenote slechts vertellen dat ze de Tijger naam An. had gehad, ergens in de Vanni (algemene LTTE-streek, zie informatie toegevoegd aan uw dossier) voor de LTTE had gewerkt, en was deze activiteiten stopzette toen ze ongeveer 20 jaar geleden in het huwelijk trad (gehoorverslag CGVS 1, p. 9, 10; CGVS 2, p. 7, 8, 9, 10). Uw echtgenote bleek niet in staat te duiden op welke manier deze tante (als enige lid van de familie) zou zijn toegetreden tot de LTTE en of ze al dan niet een opleiding zou hebben gekregen (gehoorverslag CGVS 2, p. 9). Geen van uw beiden kon voorts aangeven welke taken deze tante zou hebben gehad, voor welke afdelingen of leiders ze zou hebben gewerkt of op welke plaatsen ze precies actief zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 9).

Ook over het verleden van de aangetrouwde oom van uw tante, die tot het einde van de oorlog lid zou zijn geweest van de LTTE, kon u amper informatie verschaffen. U stelde dat deze oom uit een LTTE-familie afkomstig zou zijn, de naam Pa. zou hebben gehad en voor de political division zou hebben gewerkt en dit "ergens in Vanni" of op meerdere plaatsen (gehoorverslag CGVS 1, p. 9-12; CGVS 2, p. 9-11). U noch uw echtgenote slaagden er evenwel in ook maar iets te vertellen over de inhoudelijke invulling van het beweerde decennialange engagement van deze oom. Zo kon geen van u aangeven welke positie hij zou hebben bekleed binnen de organisatie, voor welke afdelingen of Tijgers-contingent hij zou hebben gewerkt, welke taken hij zou hebben uitgevoerd of aan welke gevechten hij zou hebben deelgenomen (gehoorverslag CGVS 1, p. 10, 11; CGVS 2, p. 10, 11, 22). U merkte slechts in zeer vage termen op dat u veronderstelde dat "zijn activiteiten vergelijkbaar zouden moeten zijn met die van Tamilselvan" (een bekende LTTE'er van de political division, zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Het is niet aannemelijk dat u meer zou weten over de taken van deze Tamilselvan dan over de activiteiten van een aangetrouwde verwant die jarenlang bij u zou hebben gewoond en in deze periode "de hele tijd" zou zijn ondervraagd over zijn LTTE-verleden door het leger en de CID (gehoorverslag CGVS 1, p. 15). Uw zeer beperkte kennis over het voorgehouden LTTE-verleden van deze oom doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde profiel.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u het beweerde LTTE-verleden van de tante en oom van uw echtgenote niet ondersteunt met bewijsstukken. Dit gebrek aan documenten is bevreemdend, daar de oom volgens uw beider verklaringen gedurende lange tijd bij de LTTE political division zou hebben gewerkt, na de oorlog in maar liefst 3 rehabilitatiecentra verspreid over het land zou hebben verbleven en ten slotte zou zijn vrijgekocht door uw eigen schoonvader (gehoorverslag CGVS 1, p. 9; CGVS 2, p. 10, 11). Gelet op deze aangehaalde feiten, mag het Commissariaat-generaal verwachten dat u wel degelijk bepaalde stukken ter ondersteuning van uw verklaringen zou kunnen voorleggen. Op een brief van een parlamentslid met gesolliciteerd karakter na (cf. infra), legde u op het CGVS echter geen enkel stuk voor ter staving van uw beweerde verwantschap met LTTE-leden. Ondanks het feit dat uw echtgenote verwees naar bepaalde "LTTE foto's" (gehoorverslag CGVS 2, p. 11, 22), bezorgde zij na afloop van het gehoor op het CGVS slechts 3 familiefoto's die geenszins het beweerde LTTE-profiel van haar verwanten kunnen staven.

Gelet op wat voorafgaat, dient het Commissariaat-generaal te besluiten dat u er niet in geslaagd bent uw beweerde banden met de LTTE aannemelijk te maken.

Daarnaast stelt het Commissariaat-generaal vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan **de door u aangehaalde feiten in Sri Lanka**.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds ernstig wordt ondermijnd door het feit dat de oorzaak van de door u aangehaalde feiten, met name uw beweerde band met de LTTE, niet aannemelijk is (cf. supra).

Ten tweede beoordeelt het Commissariaat-generaal de door u aangehaalde gebeurtenissen als niet plausibel. Zo is het niet aannemelijk dat de oom en tante van uw echtgenote jarenlang, van 2012 tot 2015, op zeer frequente basis thuis zouden zijn ondervraagd zonder verdere gevolgen (cf. supra), maar het leger kort na hun vertrek het huis meteen zou zijn binnengevallen en uw echtgenote zou hebben aangevallen. De bewering dat uw echtgenote, zelf een twintiger (°1989), zou zijn verward met haar oudere tante met twee adolescente kinderen, kan niet overtuigen (gehoorverslag CGVS 1, p. 15).

Het is voorts evenmin plausibel dat het leger na het beweerde vertrek van uw verwanten wel uw echtgenote zou hebben aangevallen, maar uw schoonvader, het gezinshoofd dat zelf garant zou hebben gestaan voor de beweerde LTTE-oom en aldus een aantoonbare band met hem zou hebben, steeds gerust zou hebben gelaten. Gelet op wat voorafgaat is het kortom niet plausibel dat u en uw echtgenote in het bijzonder zouden worden gevisieerd door het leger.

Ten derde werd er vastgesteld dat de verklaringen van uw echtgenote over haar meest recente verblijfplaatsen een opvallende tegenstrijdigheid bevatten. Op de Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ] liet uw echtgenote noteren dat ze kort voor haar vertrek in Sri Lanka 3 dagen in Sampiyan Pattu had verbleven (verklaringen DVZ, punt 10). In het gehoor op het CGVS verklaarde ze evenwel dat ze eerst 3 dagen bij een priester in Sampiyan Pattu en vervolgens van 18 tot 30 juli bij haar schoonouders in hetzelfde dorp had verbleven (gehoorverslag CGVS 2, p. 4, 20). Hiermee geconfronteerd, merkte ze op dat ze inderdaad 3 dagen bij de priester had verbleven, maar dat ze na de ontvoering naar uw ouders was verhuisd (gehoorverslag CGVS, p. 20). Deze uitleg is niet afdoende, daar de verklaringen van de DVZ een zeer gedetailleerd overzicht bieden van de verblijfplaatsen van uw echtgenote sinds haar geboorte, met daarna "drie dagen" in Sampiyan Pattu, "van 30/07 tot 31/08" in Valleppaddu en ten slotte "een week" in Colombo, zonder enige vermelding van een verblijf bij haar schoonouders (verklaringen DVZ, punt 10). De vaststelling dat uw echtgenote haar beweerde verblijf bij uw ouders na de ontvoering niet heeft vermeld op de DVZ doet vermoeden dat de door u aangehaalde feiten niet overeenstemmen met de werkelijkheid en dat u Sri Lanka om andere redenen en in andere omstandigheden hebt verlaten.

Ten vierde is het bevreemdend vast te stellen dat u amper iets leek te weten over uw beweerde ontsnapping uit het EPDP kamp met de hulp van uw vader. In het gehoor op het CGVS slaagde u er niet in aan te geven welke personen uw vader zou hebben gecontacteerd of hoe de persoon heette die u ten slotte zou hebben vrij gekregen (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). Toen werd gepolst of u uw vader ooit had gevraagd hoe hij erin geslaagd was u vrij te krijgen, gaf u vreemd genoeg aan dat u dit niet had gedaan (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). Het Commissariaat-generaal kan niet aannemen dat u uw vader geen enkele vraag zou stellen over de "goede persoon" die u zou hebben vrij gekregen (gehoorverslag CGVS 1, p. 19). Van iemand die kort voorheen zou zijn ontvoerd en onrechtmatig zou zijn vastgehouden, kan men immers verwachten dat hij zich meteen en spontaan informeert over de persoon die hem uit deze penibele situatie zou hebben gered. Door aan te geven dat u dit niet hebt gedaan, doet u zelf afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Ten vijfde is het zeer bevreemdend dat u niet op de hoogte bleek te zijn van de situatie in het huis van uw schoonouders in de periode na uw vertrek. Daar waar uw echtgenote stellig beweerde dat het leger volgens haar moeder nog 2 of 3 keer zou zijn teruggekeerd (gehoorverslag CGVS 2, p. 20), bleek u zelf niet eens bij benadering te kunnen zeggen hoe vaak het leger zou zijn gekomen. Toen er maar liefst 4 vragen werden gesteld over het aantal bezoeken, liet u keer op keer noteren dat u het niet wist (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten hoe vaak uw vervolger zou zijn teruggekeerd naar de plaats waar u zelf al eerder zou zijn gezocht. De gebrekkige kennis over de situatie in het huis van uw schoonfamilie ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

Ten zesde duidt de actuele situatie van uw schoonfamilie hoe dan ook niet op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde. Hoewel uw schoonbroer zou zijn aangevallen (gehoorverslag CGVS 1, p. 17), het huis overhoop zou zijn gehaald en uw schoonfamilie zou zijn bedreigd (gehoorverslag CGVS 2, p. 19, 20), zou uw schoonfamilie na een korte periode zijn teruggekeerd naar het huis in Ilavalai en er ook tot op heden wonen (gehoorverslag CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 19, 4, 5). Uw schoonvader, die sinds 20 jaar voor een overheidskantoor werkt, zou bovendien tot op heden dezelfde functie uitvoeren (CGVS 2, p. 4). Gelet op het feit dat uw schoonfamilie nog steeds thuis woont en uw schoonvader, die borg zou hebben gestaan voor de LTTE-oom, zelfs nog steeds voor de Sri Lankaanse overheid werkt, is het niet geloofwaardig dat u en uw schoonfamilie de autoriteiten van uw land zouden dienen te vrezen.

De door u neergelegde documenten ter ondersteuning van uw asielaanspraak veranderen bovenstaande vaststellingen niet. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Voorts hebben de brieven van het parlamentslid en van uw broer een duidelijk gesolliciteerd karakter. Zowel u als uw echtgenote gaven aan dat de eerste brief op vraag van uw schoonvader zou zijn opgesteld door een persoon die niet betrokken was bij de door u aangehaalde feiten (gehoorverslag CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 14). Ook de brief van uw broer werd op vraag opgesteld in juli 2017 en kan de beweerde gebeurtenissen als dusdanig evenmin bevestigen (gehoorverslag CGVS 2, p. 14, 15; zie data op beide brieven). Het is overigens uiterst bevreemdend vast te stellen dat geen van beide brieven melding maakt van de 3 voornaamste door u aangehaalde feiten, met name het incident in het huis van uw schoonouders, de daaropvolgende ontvoering en de vasthouding in het kamp.

Indien u en uw echtgenote inderdaad het slachtoffer zouden zijn geworden van een fysieke aanval, ontvoering en onrechtmatige opsluiting zou men verwachten dat deze zeer ernstige feiten zouden worden vermeld in brieven die precies uw problemen in Sri Lanka bespreken.

De overige voorgelegde documenten kunnen de beoordeling van uw dossier evenmin in positieve zin doen ombuigen. De identiteitskaarten, geboorte-, huwelijksaktes en schooldocumenten van u en uw echtgenote bevestigen enkel gegevens die niet worden betwist door het Commissariaat-generaal, met name uw beider identiteit, herkomst en opleiding. De brief van uw moeder met stempels van de lokale administratie zou, indien authentiek, hooguit kunnen aantonen dat u tot juli 2015 in Sempiyā Pattu hebt verbleven. Zelfs indien deze informatie correct zou zijn, heeft dit gegeven geen invloed op de beoordeling van uw vrees in geval van een terugkeer naar Sri Lanka. De medische documenten in verband met de zwangerschap van uw echtgenote en de geboorteaktes van uw dochter bevestigen enkel dat uw echtgenote kort na aankomst in België is bevallen van een dochter. De rapporten over Sri Lanka, ten slotte, zijn van algemene aard en duiden niet op het bestaan van een individuele, gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde. Volledigheidshalve verwijst het CGVS nog naar informatie waarover het beschikt en die werd toegevoegd aan het dossier waaruit blijkt dat het in Sri Lanka gemakkelijk is om desnoods via corruptie valse en/of vervalste documenten te verkrijgen.

Ten slotte stipt het Commissariaat-generaal aan dat u in het gehoor op het CGVS liet noteren dat u na uw aankomst in België zou hebben deelgenomen aan een Freedom Fighters herdenkingsdag en aan een mis georganiseerd door de Tamilgemeenschap (gehoorverslag CGVS 1, p. 8; CGVS 2, p. 7). Deze uiterst bescheiden activiteiten duiden er geenszins op dat u een gegronde vrees zou dienen te koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar Sri Lanka.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet aannemelijk wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster R.L. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en Tamil te zijn. Samen met uw ouders, broer en zus groeide u op in Ilavalai (Jaffna). Uw vader werkt sinds meer dan 20 jaar in een AGA (Assistant Government Agent) kantoor.

In juni 2013 huwde u met S.J.A.V. (X), afkomstig van Sempiyen Pattu (Jaffna). Samen woonde u afwisselend in de huizen van uw ouders en schoonouders. In 2014 behaalde u een bachelor in business management aan Jaffna University. Daarna werkte u 6 maanden als stagiair in een bank.

Uw tante langs moederskant werkte voor de LTTE tot aan haar huwelijk meer dan 20 jaar geleden. Op het einde van de oorlog (2009) werd ze kort gevangen genomen om deel te nemen aan de oorlog. Daarna ging ze naar een kamp. Ze registreerde zich nooit als lid van de LTTE. Haar echtgenoot werkte voor de LTTE political division in Kilinochchi. Van 2009 tot 2012 verbleef hij in rehabilitatiecentra in Vavuniya, Busa en Batticaloa. Uw oom werd vrijgelaten doordat uw vader garant stond voor hem. Uw tante en oom trokken in bij uw ouders in Ilavalai.

Sinds de vrijlating van uw oom in 2012 kwamen het leger en de CID naar uw huis voor frequente checks en ondervragingen. Ze stelden uw oom vragen over de LTTE en vroegen hem geld. Uw oom moest handtekeningen zetten in het kamp en het politiekantoor. In april 2015 besloten uw oom en tante naar Jaffna te verhuizen om u niet meer tot last te zijn. Een week na hun vertrek kon u hen niet meer bereiken. Het leger en de CID keerden terug naar uw huis en vroegen om het adres van uw tante en oom. Uw moeder gaf hen een adres. Een paar dagen later keerden ze terug. Ze zeiden dat het adres niet correct was en dreigden dat ze u zouden vermoorden indien u de locatie van uw tante en oom niet doorgaf. Het leger en de CID keerden elke dag of om de 2 à 3 dagen terug naar uw huis.

Op de avond van 15 juni 2015 kwamen er 3 personen van het leger en de CID naar uw huis. Toen een van hen u meesleurde, viel uw echtgenoot hem aan met een stok. Uw broer gooide chilipoeder op hen. U en uw echtgenoot vluchtten naar het huis van de parochiepriester in Sempiyen Pattu. Op 18 juni werd uw echtgenoot er ontvoerd in een bestelwagen. U trok naar het huis van uw schoonouders in Sempiyen Pattu. Uw schoonvader zei dat hij het zou oplossen.

Op 30 juni nam uw schoonvader u mee in een bestelwagen naar een plaats. Uw echtgenoot werd er uit een ander voertuig gezet. Uw schoonvader vertelde u dat uw echtgenoot was opgesloten in het EPDP kamp in Paruthithurai en dat hij via een contactpersoon uit dit kamp was gekomen. Deze contactpersoon had verteld dat uw echtgenoot opnieuw gevangen genomen zou kunnen worden. Uw schoonvader bracht u en uw echtgenoot naar uw schoonbroer in Valleppaddu. Uw schoonvader en schoonbroer regelden uw reis naar het buitenland. Een maand later vertrok u samen met uw echtgenoot naar het huis van de agent in Colombo.

U en uw echtgenoot verlieten Sri Lanka vanaf de luchthaven van Colombo op 8 september 2015. U vloog via Dubai naar Turkije en reisde vervolgens verder per wagen tot België. U kwam aan in België op 14 september 2015 en vroeg dezelfde dag asiel aan.

Kort na aankomst in België beviel u van uw eerste dochter A.S.J.. In België neemt uw echtgenoot deel aan parades en de Freedom Fighters Day.

De dag na uw eigen vertrek uit Ilavalai werd uw huis overhoop gehaald en werd uw gezin bedreigd. Uw ouders en broer verscholen zich voor een korte periode en keerden daarna terug naar huis. De CID en het leger kwamen nog 2 of 3 keer terug. Ze bezochten ook het huis van uw schoonouders. Uw schoonvader overleed in maart 2017.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legden u en uw echtgenoot de volgende documenten neer: een identiteitskaart, 2 geboorteaktes en schooldocumenten van uw echtgenoot; een identiteitskaart, 2 geboorteaktes en schooldocumenten van uzelf; 2 huwelijksaktes; 2 medische documenten; 2 geboorteaktes van uw dochter; 3 brieven; rapporten over Sri Lanka.

Enkele dagen na het gehoor op het CGVS bezorgde u 3 familiefoto's via e-mail.

B. Motivering

Daar in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot S.J.A.V. (X) door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd besloten dat aan hem de status van vluchteling of subsidiair beschermde niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het CGVS neemt de motivering van de beslissing inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot integraal over.

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 23 oktober 2017 aan *“dat zij hun identiteit, herkomst en opleiding hebben bewezen op basis van stukken, alsook hun recent verblijf”*.

Ze benadrukken *“dat zij als asielmotief nooit verwezen hebben naar hun - onbestaande- persoonlijke banden met/werkzaamheden voor het LTTE”* en klagen aan *“dat de bestreden beslissingen echter als eerste in de rij motieven vermelden dat verzoekers hun beweerde banden met het LTTE niet aannemelijk maken”*, daar ze dit *“suggestief”* achten.

Ze wijzen erop dat de banden van verzoekers tante en oom met het LTTE wel het fundamentele vluchtmotief betreft.

Aangaande hun beperkte kennis over het verleden van de oom en tante leggen ze uit dat ze *“zelf nooit contact [hadden] met LTTE, en woonden in een gebied onder controle van de overheid; zij hebben gestudeerd en gewerkt...”*, dat *“verzoekster nog een kleuter [was] toen de gezegde tante zich aansloot en later in 1996 in het huwelijk trad met de “oom”;* toen zij na de oorlog en na de vrijlating uit de rehabilitatiekampen bij verzoeksters ouders in Ilavalai kwamen intrekken, was het logisch dat zij hun verleden niet aan de grote klok hing en dat verzoekster en haar echtgenoot, *-met wie zij pas in 2013 huwde- die eigenlijk heel weinig voeling hadden met die mensen en hun verleden, er ook weinig over gevraagd hebben”*, *“dat het een delicaat onderwerp was en dat de CID geregeld het huis bezocht voor frequente checks en ondervragingen; zelf hadden zij echter niets te melden en waren zij als jonge opgeleide mensen met hun eigen toekomst bezig”* en *“dat de problemen opnieuw zijn geëscaleerd (tevorenging het om routinecontroles), waarbij verzoeksters oom en tante dan besloten om het huis te verlaten, en verzoekers kort daarop zelf in de problemen kwamen en vervolgens het land verlieten”* waardoor zij de tante en oom niet meer konden bereiken toen ze zelf *“heel persoonlijke en dwingende problemen”* kenden.

Verzoekers stellen dat ze *“woonden in gebied dat door de overheid werd gecontroleerd en het is dan ook duidelijk dat er weinig stukken konden “overleven” omwille van de veiligheidsredenen”*, maar geven aan dat ze desondanks *“een reeks documenten [hebben] kunnen bemachtigen die dit essentieel element kracht kunnen bijzetten”*. Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers *“geboorte akte moeder verzoekster”* en *“geboorte akte tante verzoekster”*, zodat de verwantschapsband blijkt, alsook een kopie van het *“attest rehabilitatiekamp oom verzoekster”*, een *“convocatie politie”*, dat werd afgegeven bij verzoeksters huis waarbij er onderzoek gedaan wordt naar de oom in verband met zijn LTTE-banden, en *“foto's die zij deels hebben neergelegd en nog neerleggen”*.

Waar de commissaris-generaal het gedrag van de Sri Lankaanse autoriteiten onaannemelijk acht, leggen verzoekers uit dat hun oom en tante *“tussen 2012 en 2015 onder nauwe opvolging van de autoriteiten stonden, die geregeld langskwamen; dat zij in 2015 plots meer onder druk kwamen te staan en in een verhoogde negatieve aandacht van de autoriteiten kwamen is niet onmogelijk en verzoekers hoeven niet noodzakelijkerwijze te weten hoe dit komt, om hun geloofwaardigheid terzake te bewijzen”*, dat verzoekster thans vermoedt *“dat het misschien iets kan te maken hebben met het feit dat haar tante nooit in een rehabilitatiekamp heeft gezeten en zich nooit heeft aangegeven maar zij weet het uiteraard niet zeker”*, dat *“het feit dat de oom en tante zelf besloten om weg te gaan duidt alleszins op het feit dat de situatie aan het escaleren was en dat er gevaar dreigde en het is dus eerder plausibel dat er kort daarna een inval heeft plaatsgevonden”* en dat naar aanleiding van de inval op 15 juli 2015 *“de situatie volledig uit de hand [liep] en verzoeker ter verdediging van zijn vrouw één van de mannen van de CID [aanviel] met een stok... de broer van verzoeker kwam ook tussen”* waardoor *“verzoeker -uiteraard- ook in het vizier [kwam] en verzoekers samen naar het huis van de parochiepriester in Sempiyon Pattu [vluchtten]; het is pas na de ontvoering van verzoeker dat verzoekster dan naar het ouderlijk huis van verzoeker is gevluht”*.

Verzoekers wijten de beperkte kennis van verzoeker over zijn vrijkoping aan het feit dat hij *“met de hulp van zijn vader-die inmiddels overleden is-(9) ontsnapte”* (waarvan ze een *“overlijdensakte vader verzoeker”* bijvoegen) en dat hij *“kort daarop het land verliet”*. Ze geven aan dat *“het enige dat hij weet is dat zijn vader niet rechtstreeks contact heeft gehad maar via een tussenpersoon aan wie er 2 Lak werd betaald”*.

Ze achten het verder *“niet vreemd dat verzoeker, twee jaar na zijn vertrek, niet precies kon aangeven hoe de situatie in het huis van zijn schoonouders was, in de periode na hun vertrek; tenslotte ging het niet om zijn ouders maar wel om zijn schoonouders en is het beter om te zeggen dat men “het niet weet” dan over een vage periode precieze verklaringen te gaan afleggen omtrent “hoeveel bezoeken” er geweest zijn...”*.

Ze leggen tevens een medisch attest neer *“ivm de verwondingen die verzoeksters broer heeft opgelopen”* en een medisch attest *“ivm vaststellingen die kort na zijn aankomst gedaan werden door zijn huisdokter en die compatibel zijn met de verklaarde mishandelingen”*.

Verzoekers vragen hen als vluchteling te erkennen, hen minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vragen ze *“het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de nieuwe stukken en de bijkomende verklaringen”*.

2.2. Stukken

Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers *“geboorte akte moeder verzoekster”, “geboorte akte tante verzoekster”, “attest rehabilitatiekamp oom verzoekster”, “convocatie politie”, “foto’s”, “overlijdensakte vader verzoeker”, “medisch attest broer verzoekster”* en *“medisch attest verzoeker”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekers verklaren niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka uit vrees voor (verdere) problemen met de autoriteiten. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanvraag van verzoekers.

2.4.2. Voorop dient te worden vastgesteld dat verzoekers zelf nooit aangesloten geweest zijn bij de LTTE, noch anderszins met deze organisatie te maken gehad hebben. Verzoekers hebben beiden hogere studies gedaan en zijn vertrokken uit Sri Lanka in het bezit van een paspoort.

2.4.3. Voorts maken verzoekers niet aannemelijk maken dat verzoeksters tante of oom banden hebben met de LTTE, gezien ze onaannemelijk onwetend bleken over het vermeende LTTE-profiel van verzoeksters tante en oom en evenmin nuttige elementen aanbrengen of neergeleggen aangaande het LTTE-verleden van deze tante en oom.

2.4.4. De uitleg in het verzoekschrift aangaande hun beperkte kennis over het verleden van de oom en tante - dat ze *“zelf nooit contact [hadden] met LTTE, en woonden in een gebied onder controle van de overheid; zij hebben gestudeerd en gewerkt...”*, dat *“verzoekster nog een kleuter [was] toen de gezegde tante zich aansloot en later in 1996 in het huwelijk trad met de “oom”;* *toen zij na de oorlog en na de vrijlating uit de rehabilitatiekampen bij verzoeksters ouders in Ilavalai kwamen intrekken, was het logisch dat zij hun verleden niet aan de grote klok hingen en dat verzoekster en haar echtgenoot, -met wie zij pas in 2013 huwde- die eigenlijk heel weinig voeling hadden met die mensen en hun verleden, er ook weinig over gevraagd hebben*, *“dat het een delicaat onderwerp was en dat de CID geregeld het huis bezocht voor frequente checks en ondervragingen; zelf hadden zij echter niets te melden en waren zij als jonge opgeleide mensen met hun eigen toekomst bezig”* en *“dat de problemen opnieuw zijn geëscaleerd (tevorens ging het om routinecontroles), waarbij verzoeksters oom en tante dan besloten om het huis te verlaten, en verzoekers kort daarop zelf in de problemen kwamen en vervolgens het land verlieten”* waardoor zij de tante en oom niet meer konden bereiken toen ze zelf *“heel persoonlijke en dwingende problemen”* kenden - kan hun onwetendheid niet verschonen.

Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. De Raad kan slechts vaststellen dat dit *in casu* niet kan blijken terwijl kan verwacht worden dat personen die moeten vluchten om veiligheidsredenen deze uitvoerig bespreken met de familieleden, en overleggen of een buitenlandse vlucht nuttig en nodig is.

Bovendien kan van verzoekers nog worden verwacht dat ze ernstige pogingen ondernemen om zich - desgevallend na hun vlucht - te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van hun asielaanpak waarvan ze geen kennis hebben, zij het om noodzaak van hun buitenland verblijf te beoordelen. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoekers toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van hun leefwereld en voor hun relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. *In casu* ziet de Raad aldus niet in waarom verzoekers hebben nagelaten zich te informeren over het LTTE-profiel, -werkzaamheden en -verleden van verzoeksters oom en tante, bijvoorbeeld bij verzoeksters ouders, waar ze zelf inwoonden en met wie ze thans nog contact hebben, of bij andere contacten in hun thuisland, die hen nog de bij het verzoekschrift gevoegde stukken bezorgden. Verzoekers hun desinteresse ondergraaft de waarachtigheid van hun vluchtmotieven.

2.4.5. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken die de LTTE-banden van verzoeksters oom en tante zouden bevestigen - *“geboorte akte moeder verzoekster”, “geboorte akte tante verzoekster”, “attest rehabilitatiekamp oom verzoekster”* en *“convocatie politie”* - worden bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bovendien betreffen het louter fotokopieën waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

2.4.6. De bij het verzoekschrift neergelegde *“foto's die zij deels hebben neergelegd en nog neerleggen”* kunnen evenmin het LTTE-profiel of -verleden van verzoeksters tante en oom aantonen, daar het slechts geposeerde familiefoto's betreffen.

2.4.7. Daarenboven zijn ook de problemen, naar aanleiding van de beweerde LTTE-activiteiten van verzoeksters tante en oom, niet geloofwaardig. Aldus is geenszins aannemelijk dat verzoeksters oom en tante jarenlang van 2012 tot 2015 zeer frequent thuis zouden zijn ondervraagd zonder enige gevolgen. Echter plots kort na hun beweerdelijk vertrek zou het leger het huis meteen zijn binnengevallen en verzoekster hebben aangevallen, terwijl ze evenwel verzoeksters vader steeds gerust hebben gelaten. Aangezien verzoekster van een andere generatie is kan hieruit slechts een bijzonder gebrekkige belangstelling in de tante blijken en dit niettemin ze zeer frequent zou ondervraagd zijn. Verzoekers hun verklaringen houden op dit punt geen steek en zouden getuigen van een verregaande amateurisme van de Sri Lankaanse autoriteiten.

2.4.8. Verzoekster legde tevens tegenstrijdige verklaringen af over haar meest recente verblijfplaatsen en het vermeende verblijf bij verzoekers ouders. Verzoeker bleek dan weer onaannemelijk onwetend over zijn beweerde ontsnapping uit het EPDP-kamp met de hulp van zijn vader. Waar in het verzoekschrift verzoekers beperkte kennis over zijn vrijkoping geweten wordt aan het feit dat hij *“met de hulp van zijn vader-die inmiddels overleden is-(9) ontsnapte”* (waarvan ze een *“overlijdensakte vader verzoeker”* bijvoegen) en dat hij *“kort daarop het land verliet”*, kan niet verklaren waarom verzoeker zich hierover niet informeerde na zijn vertrek, vanuit België, bij zijn vader, die volgens zijn verklaringen in maart 2017 overleed, zijnde meer dan 1,5 jaar na de vlucht van verzoekers.

Evenmin was verzoeker op de hoogte van de situatie in het huis van zijn schoonouders in de periode na hun vertrek, terwijl verzoekster over verschillende bezoeken van het leger spreekt en toch kan verwacht worden dat ze dit beiden hebben besproken eventueel met de (schoon)ouders. De stelling in het verzoekschrift dat het niet vreemd is *“dat verzoeker, twee jaar na zijn vertrek, niet precies kon aangeven hoe de situatie in het huis van zijn schoonouders was, in de periode na hun vertrek; tenslotte ging het niet om zijn ouders maar wel om zijn schoonouders en is het beter om te zeggen dat men “het niet weet” dan over een vage periode precieze verklaringen te gaan afleggen omtrent “hoeveel bezoeken” er geweest zijn...”* kan dan ook niet overtuigen te meer daar van een asielzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen, gezien actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten en gezien deze onlosmakelijk verbonden zijn met (de eventuele recente problemen van) zijn schoonfamilie en waarvan zijn vrouw, verzoekster, dan wel op de hoogte is.

Ten slotte kan ook uit de actuele situatie van verzoeksters familie geenszins een vrees worden afgeleid, gezien ze intussen zijn teruggekeerd naar het huis in Ilavalai, er tot op heden wonen en verzoeksters vader bovendien nog steeds voor een overheidskantoor werkt. Uit dit laatste kan bezwaarlijk blijken dat hij in de negatieve belangstelling staat van zijn overheid.

2.4.9. Het neergelegde *“medisch attest verzoeker”* dat volgens verzoekers compatibel zou zijn *“met de verklaarde mishandelingen”* maakt melding van *“thoracale rugpijnen tussen de schouderbladen”* en *“pijn thv de rechter knie aan de mediale zijde van de tuberositas tibia”*, maar kan de vermeende vervolgingsfeiten niet aantonen, gezien een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). De Raad merkt nog op dat de bij het verzoekschrift gevoegde *“overlijdensakte vader verzoeker”* en *“medisch attest broer verzoekster”* niet vertaald zijn en bovendien betreffen het louter fotokopieën waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

2.5. Verzoekers brengen thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Ze beperken zich in hun verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.5.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6.2. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. -M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK